

М.О.ГАЙВОРОНСЬКИЙ
M.O.HAYVORONSKY

ЗБІРНИК
УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ
ДЛЯ МОЛОДІ
UKRAINIAN SONG BOOK

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ
В САСКАТУНІ, САСК. КАНАДА
UKRAINIAN BOOK STORE
SASKATOON, SASK. CANADA

Ю Брик

COPYRIGHT, 1946

BY

THE UKRAINIAN BOOK STORE

SASKATOON, SASKATCHEWAN

CANADA

МИХАЙЛО О. ГАЙВОРОНСЬКИЙ—

один із найбільше відомих українських композиторів. Свою музичну діяльність почав як діригент і учитель музики.

За першої світової війни розголос зробили йому його воєнні пісні Українських Січових Стрільців. У них виспівав він чин нового українського воїна, якого ідеалом є Самостійна Україна.

До Америки приїхав з кінцем 1923. р., і тут—з часом — обмежив свою діяльність тільки на композицію.—

Твори його: музичні ілюстрації історичних пес, музика до діточих представлень, композиції на симфонічну, смичкову і дуту оркестру, на камерні ансамблі, на хор у супроводі оркестри або фортепіяна,—вокальні композиції на сольові голоси, дуети, терцети і на хор,—церковні: три Літургії, канти і коляди,—народні: з усіх областей України, включно із піснями українських переселенців у Югославії, білоруські, а також народні пісні Злучених Держав і Канади.

Про вартість його композицій, про їх ціхи і значіння писали: В. Барвінський, Ф. Колесса, Б. Кудрик, З. Лисько, П. Маценко, Р. Придаткевич, Ф. Стешко, і другі музики.—

ЗБІРНИК УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ ДЛЯ МОЛОДІ.

При складанню цього збірника я використав цілий "Співанник" мого укладу із 1922 р. і пісні в укладі на однородні голоси із літ від 1917 до 1945, печатані і непечатані. Велика частина це зовсім новий матеріал.

У другій частині збірника є пісні на чотири пори року, а також на свята: Шевченкове, Мамине, Листопадове і Державности. Осібну групу творять Коляди, Колядки і Щедрівки.—

Всі пісні опрацьовані на однородні голоси (1-2-3), а частина пісень має фортепіяновий супровід.—"Українські Мельодії для гурта скрипково-мандолінового" можна виконувати також і зо співом (унісон з мандолінами). Цю групу скомпонував я 1944р., а першим виконавцем її був учитель Рідної Школи Іван Снігура і його учні.

Рисунки між піснями й до пісень є художника Е. Козака, (взяті із львівського "Дзвіночка") та п-ні Марії Ткачук—Саскатун, Канада.

Наше Учительство прошу ласкаво прийняти весь новий матеріал збірника як мою щиру присвяту.

Михайло О. Гайворонський.

ВІД ВИДАВНИЦТВА

Коштом і заходом Української Книгарні в Саскатуні, Саск., Канада, виходить оце видання п.н. "Збірник Українських пісень для молоді", М. О. Гайворонського.

Від довшого часу відчувався брак відповідного матеріялу для ведення культурної праці по народних домах в Канаді, так у містах, як і по околицях. Особливо далось відчутти цей брак відколи почалася друга страшна війна, і ми на американським континенті цілком були відтіяні від рідних земель та допливу новіших музичних творів.

Проводи церковних і світських організацій робили сталі заклики до учителів, щоби вони поширювали свідомість та рідну культуру, не даючи їм до рук ніяких нових матеріялів, з яких учитель мігби приготувати який концерт на національні й принагідні свята. Постепенно наше культурне життя почало завмирати—занепадати, а молодь почала губитися в загальнім матеріялістичнім світі. Повстала загроза, що ми—як нарід—засимілюємось дуже скоро, не внівши до спільної Канадійської й Американської культури нічого з наших культурних скарбів.

Щоби бодай частинно причинитися до усунення цього ненормального явища, ми рішилися дати нашій підростаючій молоді нові матеріяли нашої культури, як взори до вишивок, історію України (Крип'якевича) та збірники пісень. Повний збірник нар. пісень М. Леонтовича вийшов уже давніше, а оце виходить новий Збірник укр. пісень, укладу відомого нашого композитора М. О. Гайворонського, який зібрав і приготував усі пісні спеціально до вжитку молоді. Маючи під руками цей збірник, кождий учитель матиме нагоду приготувати відповідні концерти на всякі національні та принагідні свята.

Працю вложену в приготування цього цінного збірника грішми не можливо оцінити. Лише завдяки щирій відданості та посвяті кількох свідомих одиниць можна завдячувати появу цієї книжки. На цім місці бажаю подякувати в імені всіх учителів нашому Шановному композиторові М. О. Гайворонському за приготування пісень і надіслання їх до друку, Якову Бубнюкові за його невтомну працю в переписуванні, коректуванні та розміщенні пісень, а також своїй дружині Марії Ткачук за артистичне розміщення та приготування деяких ілюстрацій до цього збірника. Не можу проминути мовчанкою праці нашого відомого артиста-малювача Юрка Брика, який приготував окладинку до Збірника.

Ще раз хіба підкреслю, що ці особи вложили по скільки місяців мозольної праці на те, щоби цей збірник вийшов у світ в як найкращім вигляді та щоб міг привабити кожду українську дитину взяти збірник у руки і насолодитись чаром народної пісні та мелодії.

Наше громадянство прошу прийняти цей новий збірник пісень для укр. молоді як скромну цеголку в розбудові нашої культури на цім континенті. Нехай це буде заохотою для других свідомих одиниць—патріотів до дальшої розбудови видавництва на музичнім полі. Працю мою для зреалізування цього видання присвячую тим борцям за ВОЛЮ УКРАЇНИ, які зложили свої голови за краще майбутнє УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

За видавництво Української Книгарні
в Саскатуні, Саск., Канада.
Павло Ткачук (Властитель).

(A) О, КАНАДО
(На два або три голоси)

Слова: R. S. WEIR
Мелодія: C. LAVALLEE
Опр. М. О. Гайворонський.

Maestoso

f О, Ка - на - до! Ко - ха - на віт - чи - но! В люб - ві к' то - бі тво - (ми)

mf ї си - ни од - но. З то - бо - ю враз наш дух рос - те мов та ска - ла, силь -
є у - сі)

ний, а кож - дий син це сто - рож твій, бо ти наш край віль - ний.
(кож - де з нас)

tr До Бо - га ми ру - ки взно - сім за те - бе кра - ю наш, ми
Crescendo
до Бо - га взно - сім,

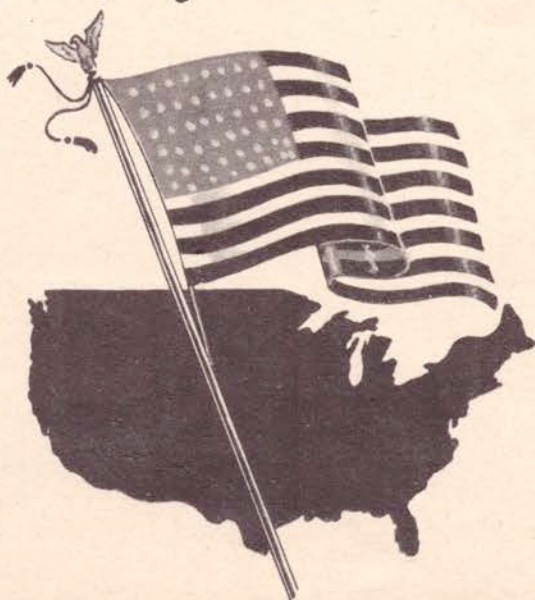
моль - би шлім, за те - бе, кра - ю наш, ми моль - би шлім!
f
моль - би шлім,

Maestoso

(Б) AMERICA

By SMITH-CAREY
Опр. М. О. Гайворонский.

My coun - try 'tis of thee sweet land of Li - ber - ty, of thee I
sing; land where my fa - thers died, land of the Pil - grims' pride,
from ev - 'ry moun - tain side let free - dom ring.

(B) THE STAR SPANGLED BANNER

F. S. KEY
J. S. SMITH

Arr. by M. O. HAYVOROSKY

Maestoso

f Oh, say, can you see by the dawn's ear-ly light, what so proud-ly we
hailed at the twi-light's last glea-ming? Whose broad stripes and bright stars, thro'-the
per-il-ous fight, o'er the ram-parts we watch'd were so gal-lant-ly
stream-ing? And the rock-ets' red glare, the bombs burst-ing in air, gave
proof thro' the night that our flag was still there. Oh, say, does that star-span-gled
ban-ner yet wave O'er the land of the free and the home of the brave!

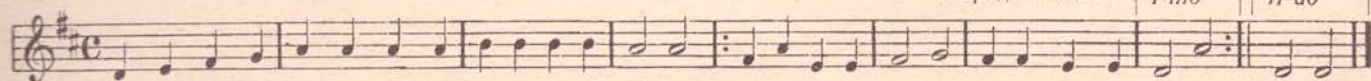
Одноголосові пісні.

1. Я лисичка.

Народна пісня

I-to

II-do

Я ли-сичка, я се-стри-чка не си-дю без ді-ла: я гу-ся-тка па-сла, по-лю-вать хо-ди-ла. ди-ла.

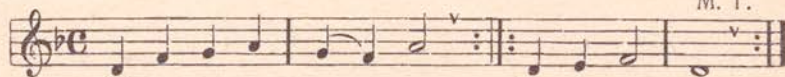
2. А тепера — у неділю треба, одпочити,
свою хатку гарнесенько треба прикрасити 2.

3. А щоб краща (2) була моя хата,
піти треба у гайочок, квіточок нарвати. 2.

2. Ой перепеличка.

М. Г.

Ой пе-ре-пе-ли-чка, Ох і лю-лі.
ма-ла, не-ве-ли-чка.

2. По полі літає, комиш прогортає.

Ох! і люлі!

3. Комиш прогортає, сокола шукає.

Ох! і люлі!

4. Ой соколе ясний, мій милий, прекрасний!

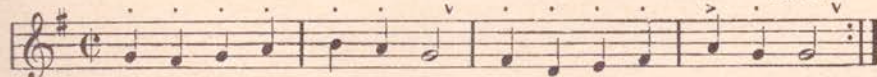
Ох! і люлі!

5. Гордуєш ти мною, як вітер горою.

Ох! і люлі!

3. Вийди, сонечко.

М. Г.

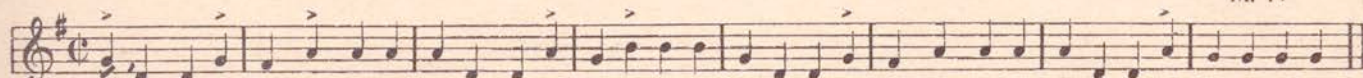

Вий-ди, вий-ди, со-не-чко, на ді-до-ве по-ле-чко.
на ба-би-не зіл-ля-чко, на на-ше по-дві-ря-чко.

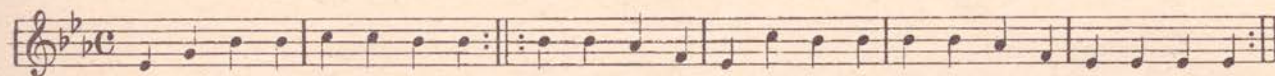
4. Загадка.

М. Г.

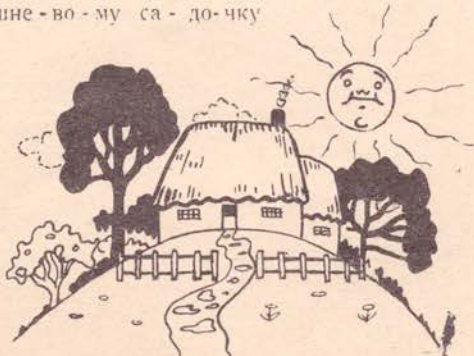

Ріжуть ме-не но-жа-ко-ю і б'ють ме-не ло-ма-ко-ю, за-те ме-не оттак гублять, що всі мене дуже люблять.

5. На зеленому горбочку.

На зе-ле-но-му гор-бо-чку при-ту-ли-ла-ся ха-тин-ка, мов ма-лень-ка-я ди-ти-на.
у ви-шне-во-му са-до-чку

2. Стиха вийшла виглядати.

чи не вийде її мати.

І до тихої хатинки

немов мати до дитинки

зійшло сонце засвітило

і хатинку звеселило.

6. Деж ти, кицю, ходила?

Народна пісня

Деж ти, ки - цю хо - ди - ла? У мли - ні си - ді - ла.

2. Що-ж ти, кицю, робила? Житечко молола.
3. Що ти, кицю, заробила? Шапочку дукатів.
4. Що ти, кицю, накупила? Бубликів багато.
5. З ким ти бублики поїла? З гостями у свято.

7. Безконечна.

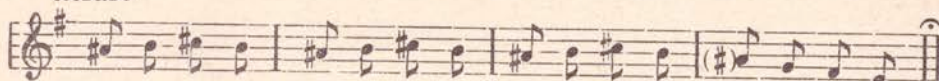
Народна пісня

Звільна

Був со - бі жу - ра - вель, тай жу - ра - во - чка, на - ко - си - ли сін - ця по - вні я - сель - ця.

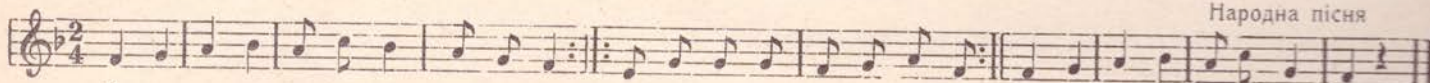
Жваво

На - ша пі - сня гар - на, но - ва за - спі - вай - мо ї - ї зно - ва. (Знова з початку).

8. Занадився журавель.

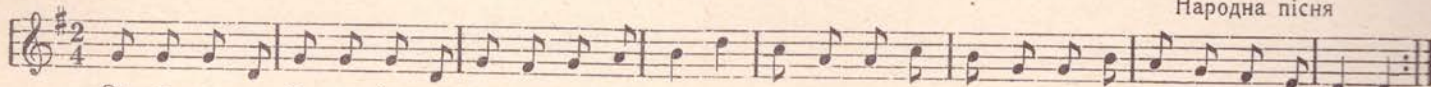
Народна пісня

За - на - див - ся жу - ра - вель, жу - ра - вель! Ся - кий, та - кий ви - сту - па - є ко - но - пель - ку все щі - па - є
до ба - би - них ко - но - пель, ко - но - пель. ко - но - пель - ку все щі - па - є.

2. Оцеж тобі журавель, журавель!
не літай до конопель, конопель.
Сякий такий
3. Щоб ти більше не хітав, не хітав,
Конопельки не щіпав, не щіпав.
Сякий такий . . .

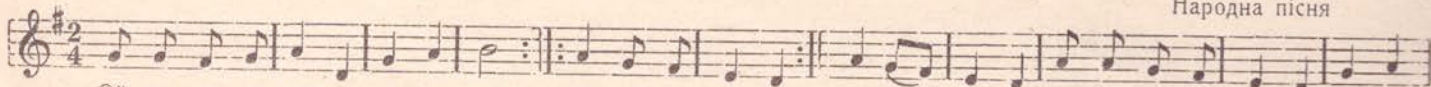
9. Весілля мороза.

Народна пісня

От со - ро - ки бі - ло - бо - ки ко - ро - вай вбі - ра - ють, а га - ло - чки мі - ща - но - чки пі - сні все спі - ва - ють
Ві - тер сви - ще у ду - до - чку, а во - ро - на кра - че, мо - ло - да - я ве - се - ла - я смі - еть - ся та пла - че.

10. Мишка і котик.

Народна пісня

Ой до но - ри, мишко, до но - ри, чор - ний ко - то - чок миш - ка в дір - ку, зо - ло - ту ко - мір - ку, до но -
та до зо - ло - то - ї ко - мо - ри, миш - ки не зло - вить,

ри, до но - ри!

II. Двоголосові пісні.

11. Приповідки.

(2 гол. канони)

I. II. М. Г.

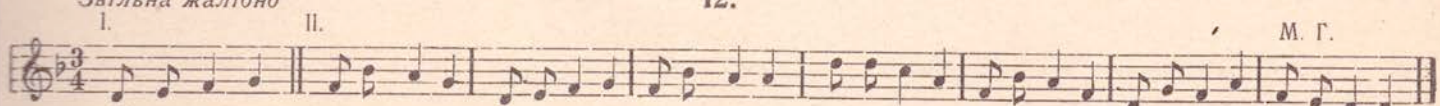

То-ді си-ро-ті не-ді-ля, як сорочка в не-ї бі-ла, то-ді си-ро-ті не-ді-ля, як сорочка в не-ї бі-ла.

Звільна жалібно

12.

I. II. М. Г.

Ні-хто то-го не ві-да-є, як си-ро-та о-бі-да-є, ні-хто то-го не ві-да-є, як си-ро-та о-бі-да-є.

13. Щебетала пташечка.

(Канон)

I. II. М. Г.

Ще-бе-та-ла пта-ше-чка під ві-ко-не-чком, спо-ді-ва-лась пта-ше-чка ве-сни з со-не-чком.

Ще-бе-та-ла пта-ше-чка, би-лась криль-ця-ми, ко-ли-ха-ла пта-ше-чка ти-хо гіль-ця-ми.

14. Мово рідна.

Поважно. Solo

Tutti

М. Г.

Мо-во рід-на, сло-во рідне, хто вас за-бу-ва-є, той у гру-дях не сер-денько, а лиш ка-мінь ма-є.

2. Як ту мову мож забути, якою учила
нас всіх ненька говорити, ненька наша мила?

15. Коляда.

Весело

Народна пісня

Ко-ля-да! Ко-ля-да! Дай, ба-бо, пи-ро-га.

2. Як не даси пирога, візьму вола за рога.

3. Та виведу за поріг, та викручу правий ріг.

4. Буду рогом трубити, а воликом робити.

16. Коляда (Діва Марія).

Поважно

Народна пісня

1. Ді - ва Ма-рі-я цер-кву стро-ї-ла. Ра - дуй-ся! Ра - дуй-ся, земле, вже Син Бо-жий на-ро-див-ся.
 2. Із трома ве-жами із тро-ма ві-кна-ми...

17. Ой у полі могила.

Звільна. Solo

Tutti

Народна пісня

Ой у по-лі мо-ги - ла з ві-тром го - во-ри - ла. По-вій ві-тре буй-не-сень-кий, щоб я не змар - ні - ла.

2. Щоб я не змарніла,
 щоб я не зчорніла,
 щоб на мені трава росла, 2
 тай ще зеленіла.

18. По той бік гора.

Не скоро. Soli

Tutti

Народна пісня

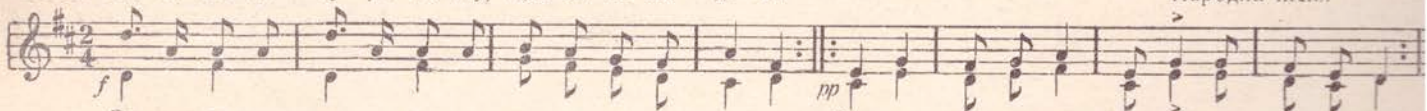

По той бік го-ра - -, по цей бік го-ра, по-між ти - ми кру-ти-ми го-ра-ми scho-ди - ла зо - ря.
 А я за не-ю - -, як за зо-ре-ю, си-вим ко - нем, та ши-роким по-лем чей ї здо - го - ню.
 А як здого-нив - -, тай за-го-во-рив: а хтож те - бе, гарна дів-чи-нонько, так ра - но збу-див?

19. Баба і курчата.

За - га - да - ла вра-жа ба-ба тай за-бо-га - ті - ти
 Весело Під - си - па - ла ку - ря - то-чку, щоб ви-ве-ла ді - ти

Народна пісня

За - га - да - ла
 Під - си - па - ла

Кво, кво, кво, кво, кво, кво, кво, кво, кво, кво, кво, кво.

2. Ой пігнала вража баба курчаточка пасти,
 сама сіла на приспонуку куделечко прясти.
 Дир, дир

3. Ой хмариться, туманиться, став дощ накрапати,
 стала баба курчаточка в хату заганяти
 Ціп, ціп

4. А ще троє не загнала, вже двоє стоптала,
 обернулась, спотикнулась тай на третє впала.
 Ох, ох

20. Іде коза.

(Канон)

Із Стеценкового спів.

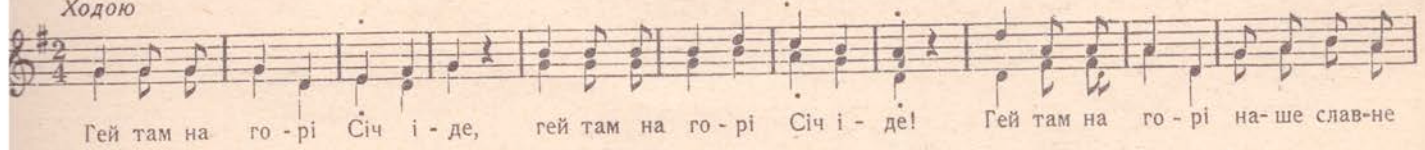
I.

II.

21. Гей там на горі Січ іде.

Ходою

2. Гей по переду кошовий
гей як той орел степовий,
гей як той орел! — наше славне товариство
гей машерув: раз, два, три.

22. Чом річенько.

Чом рі-чень-ко до-маш-на - я так пли-веш по - во - лі?

2. Якжеш мені, рідний сину, не пливти поволі?
високії беріженьки, ще й ріднее поле.

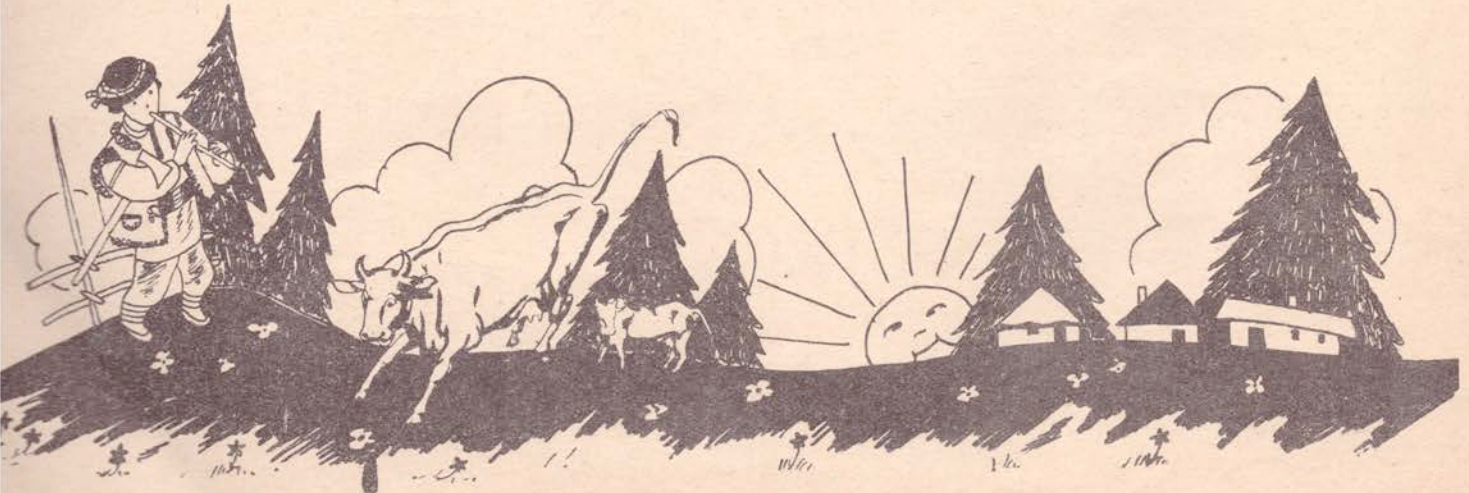
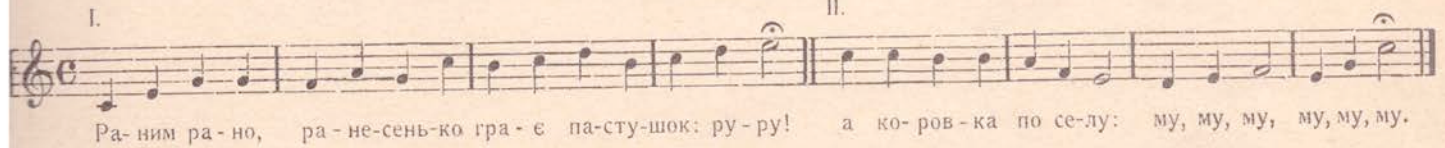
3. Яби в філі загреміла, та водиці мало,
За те гладке моє личко, й чисте, як зеркало. —

23. Ранок.

(Канон)

I.

II.

24. Куку куку.

Н. Вахнянин

Мірно

2. Куку - куку чуємо все. 2
Гаєм, лісочком, бором, поточком
голос, голос, голос гуде.
3. Куку, куку — птичко мала.
Ти нам співала, правду сказала:
щезла, щезла, щезла зима.

25. На весні.

Весело. Solo (або всі)

Всі

Народна пісня

2. Вже вернули журавлі
й соловії ті малі.
Ой малі, ой малі,
соловії ті малі.

3. Лугом цвіти вже цвітуть,
Вівці траву вже пасуть....
Вже пасуть....

4. Піснь-веснянку співаймо
й весну гожу вітаймо.—
Вітаймо....

26. Веснянка.

Мірно

Народна пісня

2. Молодому козакові [мандрівочка пахне] 3.
3. Ой поїхав козаченько [у чистеє поле] 3.
4. За ним, за ним дівчинонька: [Вернися, соколе] 3.

27. «Як Збруч річку проходили».

Звільна

Ходою.

Р. Купчинського

2. Ой та зажурились стрільці січові,
стали дрібні сльози лити:
[2. буде ворог лютий батьками орати,
матерями волочити].

28. Ой, та котилася та зоря із неба.

а)
Не скороНародна пісня
Ой ко - ти - ла - ся

1. Ой та ко - ти - ла - ся, та зо - ря із не - ба, тай у - па - - ла до до - - - - лу,
 2. Ой та жу - ри - ла - ся, мо - ло - да дів - чи - нонь - ка, хто ї од - ве - де до до - - - - му,
 3. Ой та на - пу - вав - ся, мо - ло - дий ко - за - чень - ко, та на со - лод - ко - му ме - - - - ду,
 4. Ой та не - жу - ри - ся, мо - ло - да дів - чи - нонь - ко я до до - - - му од - ве - - - - ду.

тай у - па - - ла до до - - (лу).
 хто ї од - ве - де до до - - (му).
 та на со - лод - ко - му ме - - (ду).
 я до до - - - му од - ве - - (ду).

(На три голоси)

Ой ко - ти - ла - ся

б) Ой та ко - ти - ла - ся та зо - ря із не - ба тай у - па - - ла до до - - - - лу, тай у - па - - ла до до - (лу)

29. У степу.

М. Г.

Мірно

У сте - пу пу - - сто - му цвіт ро - жа за - - цви - ла та і сво - їм цві - том весь степ у - кра - си - - ла, " си - ла.

2. У росі купалась, в сонечко втиралась,
 маєм віддихала, бурі, туч не знала.
 3. О дощик дрібненький Господа молила,
 знать тому гарненько цвіт рож зацвила.

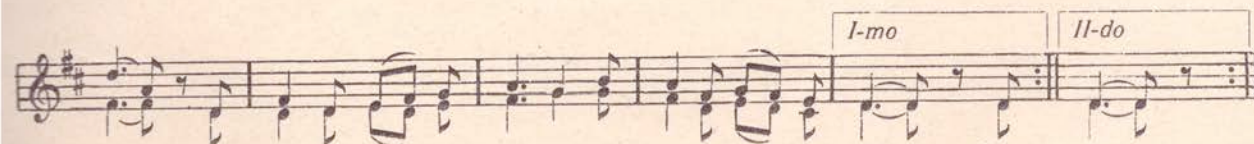
30. Соняшник.

Ходою

М. Г.

До сон - ця я під - хо - жий і сон - це я люб - лю За - ю стрункий ви - со - кий в зе - ле - них ша - тах
 сон - цем по вер - та - ю я го - ло - ву сво - ю Сто - -

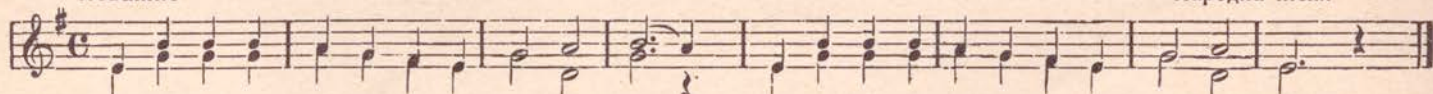

я і зо - ло - том у - бра - на го - - лі - вонь - ка мо - - я. Сто я,

31. Обжинкова.

Поважно

Народна пісня

Ой лі-та-є со-ко-лонь-ко по по-лю,

та збі-ра-є че-ля-донь-ку до до-му.

2. Іди, іди челядонько до дому,
вигуляла все літечко по полю.

3. Вигуляла все літечко, ще й жнива,
заболіла головонька, ще й спина.

32. Нема гірш нікому.

Звільна

Народна пісня

Та не-ма гірш ні-ко-му

як тій си-ро-ти - - ні

ні - хто не-при-гор - - не при ли-хій го-ди-ні.

Та на-ле-ті-ли гу-си

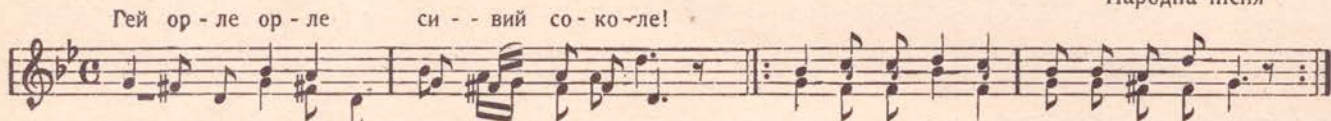
з да-ле-ко-го кра - - ю,

за-му-ти-ли во-ду в ти-хо-му Ду-на-ю.

Не - ма гірш ні-ко-му

33. Гей орле, орле.

Народна пісня

Гей ор-ле ор-ле

си - - вий со-ко-ле!

Гей ор-ле, ор-ле со-ко-ле!

Гей чи бу-вав ти в моїй сто-ро-ні?

2. Ой був я, хлопче, в твоїй стороні,
за тобою плачуть там сестриці дві

3. Плаче старенька матінка твоя,
за тобою в неї туга і сльоза.

34. Ой, на горі василечки сходять.

Soli

Помірно. Tutti

Народна пісня

Ой, на го-рі ва-си-ле-чки схо-дять.

Під го-ро-ю бар-ві-нок по-слав-ся.

2. Під горою барвінок послався,
Молод козак в степу розгулявся.

3. Молод козак в степу розгулявся,
А його кінь стоїть, застоявся.

35. Ой, із за гори та буйний вітер віє.

Спокійно

cresc.

Народна пісня

Ой, із-за го-ри та буй-ний ві-тер ві-є,

Ой, там у-ді-вонь - ка та пше-ни-чень - ку сі-є.

2. А посіявши, стала вона волочити,
А заволочивши, стала в Бога просити. 2

3. „Ой уроди, Боже, та пшениченьку яру,
На вдовиних діток, та на вдовину славу“. (2)

4. Ой, ще ж удівонька та до дому не дійшла,
А вже кажуть люде, що пшениченька зійшла. (2)

5. Ой, ще ж удівонька та на лавці не сіла,
А вже кажуть люде, що пшениця поспіла. 2)

6. „Діти ж мої, діти, та горе ж мені з вами,
Ой що немає та старшого над вами“. 2

7. „Мати ж наша, мати, та не журися нами,
Ми повиростаєм, та й розійдемось сами. (2)

8. Ой, буде нас, мати, по горах, по долинах,
Ой, буде нас, рідна, по чужих країнах. (2)

9. Будеш же ти, мати, як зозуля кувати,
А нікому буде тобі пити подати“. (2)

36. Через балку летить галка.

Народна пісня

Помірно

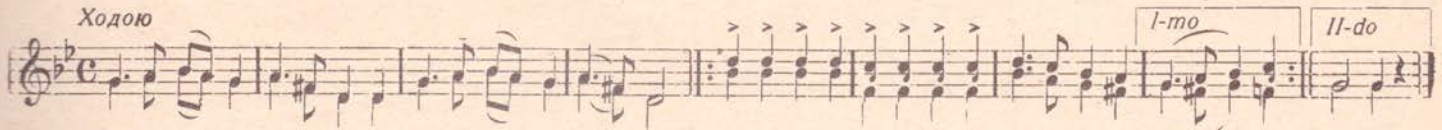
Че-рез балку ле-тить галка, лі-та - ю-чи кря - че; мо - ло - да-я дів - чи нонька ходи-ть га - ем, плаче.

2. Не пускає мене мати рано до криниці,
Ні у поле жито жати, ні на вечорниці (2)
3. Ой, учора із вечора, як мати заснула,
Пішла дочка в сад гуляти — мов зроду не була. (2)
4. Слухаючи соловейка, задивилась в воду,
Яку мати красу дала та пишную вроду, (2)
5. Було тобі, моя мати, цих брів не давати, —
Було тобі, моя мати, щастя-долю дати. (2)

37. Стоїть явір.

Народна пісня

Ходою

Стоїть я - вір над во-до-ю, в во-ду по - хи-лив - ся, на ко-за-ка пригодонька, козак за-жу-рив - ся. рив-ся.
Не хи-ли-ся я-вороньку, ти ще зе - ле-нень - кий, не жу-ри-ся ко-заченьку, ти ще мо-ло-день - кий. денький.

38.

Не скоро

Сто - їть я-вір над во - - до-ю, в во - ду по-хи - - лив-ся. Та на ко - за-ка та при-го - донь-ка,

ко - зак за-жу рив-ся.

3. Нерад явір хилитися,
вода корінь мисе,
нерад козак журитися,
та серденько мисе.

4. Ой поїхав на чужину,
козак молоденький,
оріхове сіделечко
і кінь вороненький.

5. Ой поїхав на чужину,
та там і загинув,
свою рідну Україну
на віки покинув.

6. Казав собі висипати
високу могилу,
казав собі посадити
в головах калину

7. Будуть пташки прилігати,
цвіт калину їсти,
будуть мені приносити
з України вісти.

39. Нумож браття до зброї!

Народна пісня

Ходою

Нумож брат-тя до зброї на герць по - гу-ля - ти: сла-ви до - - бу - ва-ти.

Ой, чи впав, чи про-пав,

дві-чи не вмі-ра-ти. Гей, ну - мож до збро-ї! збро-ї!

2. Вдаримо з гаківниць,
гукнемо з гармати:
слави добувати.....

3. Нам допоможе святий Юр і святая мати
слави добувати.....

Триголосові пісні.

40. Віє вітер.

Ходою

Народна пісня

Ві-є ві-тер, ві-є буй-ний, ду-ба на-ги-на-є, сидить ко-зак на мо-ги-лі тай ві-тру пи-та-є

2. Скажи мені, буйний вітре:
де козацька воля?
Де фортуна, де надія,
де козацька доля?

3. Скажу тобі, мій козаче,
скажу, бо я знаю:
твоя доля козацька
в зеленому гаю.

41. Щасливий край.

Не дуже ск-ро

Щасливий край, де є звичай в трудах шу-ка-ти сла-ви, там віч-на яр і Божий дар, про голод не-ма о-ба-ви.

2. Там рівні всі: брати усі,
Кривди ніхто не знає,
Хто сам свій лан справля, той пан,
в пошані вік доживає.

42. Мати доню колихала.

Народна пісня

Ма-ти до-ню ко-ли-ха-ла, Ніч над-хо-дить, тре-ба спа-ти, ко-ло те-бе рід-на ма-ти.
Ко-ли-ха-ю-чи спі-ва-ла:

2. Я тебе нагодувала
і вповила і приспала,
колишу тебе й співаю:
спи дитинко, баю, баю.

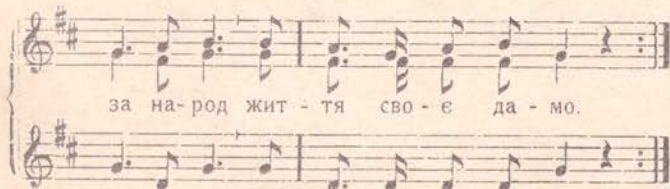
3. Геть від нас усяке лихо!
Хай круг тебе буде тихо,
Я не сплю, тобі співаю:
Спи дитинко, баю, баю.

43. Ми гайдамаки.

Ходою

Ми гай-да-маки, всі ми од-на-кі: всі не-на-видим раб-ське-є яр-мо, йшли ді-ди на муки, підуть і прав-ну-ки, ми

за на-род жит-тя сво-є да-мо.

2. Не тішся, враже!
Сотня поляже,
тисяч натомиць стане до борби,
і ножі свячені наситять скажених,
і стануть знов потоптані раби.

44. Зима й весна.

Поважно

М. Г.

На суплю я брови: го-ворить зи-ма, і ві-тер з морозом по-ві-є, у - се скрізь за - ги-не, ра-тунку не-ма, під

сні-гом за-вмре, за-ні - мі - є. А я - за - смі - ю-ся: ве-сна від-мов-ля- і сон-це пе-ку-че за - ся - є, про-

ки-нуть-ся лу-ки, лі - си і по-ля, у - се за-цви-те: за-спі - ва - є.

53. Ой, Дністрі!

А. Монастирський

Звільна

Solo
Ой, Дні-стре! мій Дні - стре! Рі - ко рі - дна, ми - ла, ку- да ти так су-мно пли - веш?

Мірно

Я пли-ву у мо-ре, щоб там сво-є го-ре за-бу-ти, вто-пи-ти на дні!

2. Вже ранок світає,
народ воскресає
з давного, так довгого сну.
Филею заграю, світу заспіваю,
за море сю вість понесу.

54. Летіла куля.

Народна пісня

Мірно

p Ле - ті - ла ку - ля по-над го - ру, ле - ті - ла ку - ля по-над го - ру —, *pp* тай у - да -
ри - ла о груди мо - ю, *pp* тай у - да - ри - ла о груди мо - ю.

2. Потекла кровця річенькою (2)
аж до тихого Дунаю 2
3. В тихім Дунаю бистра вода (2)
вже молодого стрільця нема. (2)

55. Горе тій чайці!

Народна пісня

Звільна

Го - ре тій - чай - - ці - , го - ре тій не - бо - - зі,

Го - ре тій чай - - ці, го - ре тій не - бо - - зі,

що ви - ве - ла ча - є - ня - - ток при би-тій до - - ро - - (зі).

2. Ой, ішли чумаки,
весело співали,
І чаечку ізогнали,
чаєнят забрали.

3. А чаечка вється,
об дорогу бється,
К сирій землі припадає,
чумаків благає:

4. Чумаченьки мої,
ви люде прохожі,
верніть мені чаєнята
то й Бог вам допоможе.

56. Ой впав стрілець.

*Поволі**здерж.*

М. Г.

f *mf* *p*

Ой впав стрі-лець у край зру-ба, ко-ло зло-ма-но-го ду-ба і не вста-не вже і не вста-не вже.

*скорше**здерж...*

ff *p*

Йшов до бо-ю по пів-но-чі, смерть за-кри-ла йо-му о-чі від трьох куль на все від трьох куль на все.

2. І хтож йому заспіває,
і хто його поховав?
хвіба вітер, сніг. (2)
Ой за тебе, рідний краю,
наші стрільці умірають
і він теж поліг. (2)

57. Йде січове військо.

М. Г.

Ходою

Йде сі-чо-ве вій-сько, та спі-ва-є сти-ха: Як по-бо-рем во-роженьків, не бу-де в нас ли-ха. ли-ха.

Йде сі-чове військо, та спі-ва-є сти-ха:

2. Йде січове військо
В боротьбу криваву:
2. Як поборем вороженьків,
добудемо славу.
3. Йде січове військо,
пісня степом ліне:
2. Як поборем вороженьків,
слава не загине.

58. Гірняк на Поділлі.

І. В. гарм. М. Г.

Звільна

Ту-ман, ту-ман до-ли-на-ми! Тя-жко жи-ти за го-ра-ми гір-ня-ко - - ві на чу жи-ні

гір-ня-ко - ві

не в ді-бро - - - ві, по-ло-ни-ні. Сон-це грі-є, ві-тер ві-є, гір-ня-ко-ві сер-це млі-є,

не в ді-бро-ві

ту-жить, пла-че, за го-ра-ми, що не зжився з до-ли-на-ми.

59. Вже літо!

М. Г.

Ходою

Вже лі-то, вже лі-то ві-та-є нам кра-сне, і сві-тить і грі-є нам со-не-чко я-сне.

60. Гимн України.

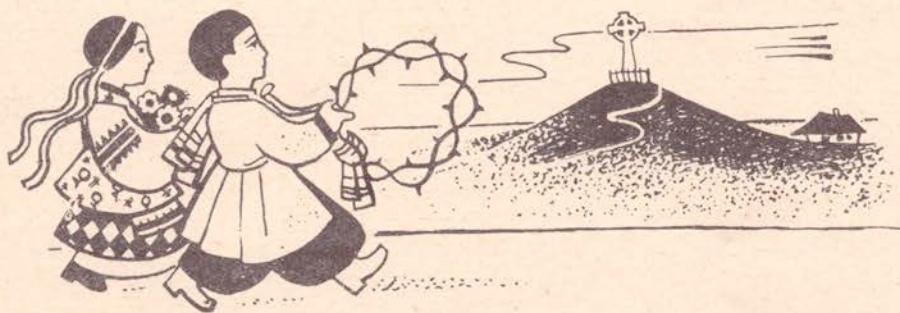
М. Вербицький

Поважно

mf Ще не вмер - ла У - кра - ї - на, ні сла - ва, ні во - - ля, ще нам, брат - тя мо - ло - ді - ї, у - сміх - неть - ся до - ля:

p згинуть на - ші во - роженьки, як ро - са на сон - ці, за - па - ну - ем і ми браття у сво - їй сто - рон - - - ці;

f ду - шу, ті - ло ми по - ло - жим за на - шу сво - бо - - - ду і по - ка - жем, що ми брат - тя ко - заць - ко - го ро - ду.

61. Заповіт Т. Шевченка.

К. Стеценко

Поважно - звільна

p Як у - мру, то по - хо - вай - те ме - не на мо - ги - лі, се - ред сте - пу ши - ро - ко - го, на Вкра - ї - - ні ми - лій.

Як у - мру то *ten.*

2. Щоб лани широкополі
і Дніпро і кручі
були видні, було чути,
як реве ревучий.

3. Поховайте, та вставайте,
кайдани порвіте,
і вражою злою кровю
волю окропіте,

IV Хороводи.

62. Ой у саду саду.

К. Стеценко

Не скоро

Solo. Ой у са-ду, са - ду, са-ду, ви-но-гра-ду Всі

2. А у тому саду сивий коник грає.
Радуйся!
3. А до того коня ніхто не приступив.
Радуйся!
4. А тільки приступив молодий Іванко.
Радуйся!

5. Іванко приступив, сіделечко наклав.
Радуйся!
6. Сам сів та поїхав аж до королівни.
Радуйся!

63. Новорічна щедрівка.

гарм. Ф. Колесса

Живо

2. Ясним промінням тьму просвітила, людей збудила.
Щаст' Боже!
3. А ти на небі ясна зоре! Не йди за море!
Щаст' Боже!
4. Лиш праясненько світи від нині нашій Україні!
Щаст' Боже!

64. Кривулька.

Народна пісня

2. Дівки, молодіці (2)
терем будували.
3. Терем будували, (2)
вікон не виймали.
4. Щоби не вилітав (2)
сивий соколонько.
5. Щоби не виносив (2)
дівочої краси.
6. Бо дівоча краса (2)
у пиві купалась.
7. У пиві купалась, (2)
у меді вмивалась.

Увага: Діти держать себе за руки і ведуть кривий танок, співаючи.

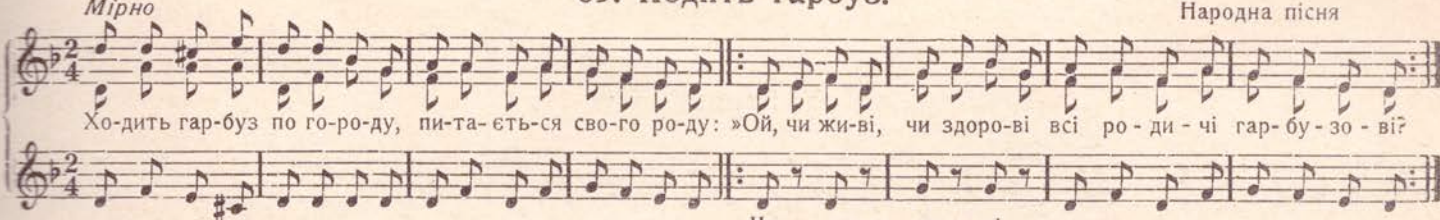

65. Ходить гарбуз.

Мірно

Народна пісня

Хо-дить гар-буз по го-ро-ду, пи-та-єть-ся сво-го ро-ду: »Ой, чи жи-ві, чи здо-ро-ві всі ро-ди-чі гар-бу-зо-ві?

Чи здо - ро - ві

2. Обізвалась жовта диня, гарбузова господиня:

»Іще живі

3. Обізвались огірочки, гарбузові сини й дочки:

»Іще живі

4. Обізвались буряки, гарбузові свояки:

»Іще живі

5. Обізвалась бараболя, а за нею і фасоль:

»Іще живі

6. Обізвалась морковиця, гарбузова сестриця:

»Іще живі

7. Обізався старий біб: »я іздержав увесь рід,

»Іще живі

8. Ой ти гарбуз, ти перістий, із чим тебе будем їсти?

Миску пшона, шматок сала, } (2)
от до мене вся приправа.

Увага: Назначається із гурта: гарбуза, диню і т. д. Про кого співається, до того підходить гарбуз. останній куплет співають жваво, побравшись за руки в коло, а гарбуз по середині пританцьовує.

66. Подолянка.

Не заскоро

Народна пісня

Десь тут бу - ла По - до - ля - но - чка, Тут во - на впа - ла, до зе - млі при - па - ла.
» » » » мо - ло - де - сень - ка.

2. Ой встань (2) Подоляночко

Ой встань (2) молодесенька!

Умий личенько, так як шкляночку. (2)

Увага: Гурт, стоячи колом, співа. — По середині гурта Подолянка пада, встає, ніби вмивається...

67. Перепілка.

Звільна

Жваво

Народна пісня

Пе-ре-пі-ло! Па-ру-бо-чки і-дуть. Тут бу-ла, тут бу-ла пе-ре-пі-ло-чка.

2. Перепілці черевички несуть.

Тут була...

3. Перепілці шей калачики несуть.

Тут була...

4. Перепілку із собою візьмем.

Тут була...

Увага: Гурт співа — а двоє, чи четверо під спів, танцюють.

68. Барвінок.

Весело

Народна пісня

Там на го-рі бар-ві-нець, по три гро-ші жін-ка мо-ї ми-лі па-ня-ноч-ки по-сі-дай-те враз.
 на до-ли-ні бар-ві-нець, два та-ля-ри дів-ка про-си-ли вас ма-ті-ноч-ки,
 Па - - ня ноч - - ки,
 ма - - ті ноч - - ки,

Увага: Гурт в колі. — По середині двоє дітей. Заспівують «посідайте» — тоді обое в колі сідають. Відтак: повставайте, поклоніться, поцілуйтесь, і т. інше

69. Гаївка (Жук).

Andante

Народна пісня

Хо-дить Жу-чок по ду- - би-ні. Грай, Жуч-ку, грай, не-бо-же, най-ти Пан Біг до-по-мо-же.
 а Жу-чи-ха по я- - - ли-ні.
 Грай, Жуч - ку, грай не - - - бо - - же,
 най-ти Пан - Біг до - по - - - мо - - же.

2. На Жучкові черевички, бо сам Жучок невеличкий
 Грай і т. д.

3. На Жучкові жупанчина, бо сам Жучок, як дитина.
 Грай...

4. На Жучкові жупан ясний, бо сам Жучок дуже красний.
 Грай...

Увага: Діти стоять парами - лицем звернені до себе, держучи себе за руки. Найменша дитина (Жучок) ходить їм по руках. Кожна пара має перейти наперід, як тільки Жук перейде через її руки.

70. Ягілочка.

Allegretto

Народна пісня

Я - - гіл, Я - гі - - - лоч - ка У - ста-ла ра-не - - - сень-ко, вми-ла-ся бі-де - - - сень-ко.
 Я - - ге ло-ва - - - доч - ка

2. Ягіл - Ягілочка
 Ягелова дочка:
 квіточки забірала,
 віночок заплітала.

3. Ягіл - - -
 На вулицю вийшла,
 Як зіронька зійшла.

4. Ягіл - - -
 Вибери собі дівчину,
 Як червоную калину.

71. Великодня пісня.

Звільна. 1 Solo, 2 duet.

Народна пісня

1. Ра-но, ра-нень-ко ку - ронь-ки пі - ли,
2. А-ще най-рань-ше Гану - сень-ка вста - ла,
3. Ра-нень-ко вста-ла, сад - за - мі - та - ла,
4. Сад за - мі - та - ла, зем - лю ко - па - ла,
5. Зе-млю ко - па - ла, ви - - - но са - ди - ла,
6. Ви-но са - ди - ла, стиха го - во - ри - ла,

Що Хри-стос же вос-крес, во і - сти-ну же вос-крес!

Мірно

72. Ой на Купала.

Народна пісня

1. Ой на Ку - па - ла, Ку - па - ло - чка, не ви - спа - ла - ся На - та - ло - чка,
2. По - гна - ла гу - си дрі - ма - ю - чи, на кіл - ки ніж - ки зби - ва - ю - чи.
3. Ой дай - же, Бо - же, дов - ші но - чі на На - тал - чи - ні ка - рі о - чі.

73 НА ПРОВЕСНІ

Gafo

Вірш Ф. Р. (Із Дзвіночка)
Мел. нар. (М. О. Гайворонський).

I
II
III

1. Ой, ка - за - ла за - ві - рю - сі зи - ма в бі - ло - му ко - жу - сі:

"Ой, да - рем - ний є наш труд, бо князь Бе - ре - зень вже тут".

2. Зайчик каже до лисички:
Скидай, любко, черевички!
Сніг вже топиться кругом,
Березень йде з батогом.

5. Впало сонце в калабаню:
—Подай ручку, Петре, Ганю,
Бо вітрець на хмарі їде,
То мене ще переїде!

3. Явір моргає до грушки:
Ходім, серденько, дрібушки!
А травичка каже:—Ух,
Та мороз зовсім оглух!

6. Вбрався день в голубу юбку:
—Втікай, зимо, хоча в грубку.
Вивірка до бузька скік:
—Де ж коровай, що ти спік?! . . .

4. Плуг співає пісню скибі,
Аж зробилось душно рибі,
А той дід вусатий сніг
В став купатися побіг . . .

7. Стоїть Березень на мості,
А з вирею їдуть гості;
Жайворонок скрипку взяв
І весільної заграє.

8. Молода Весна вклонилась,
До Березня притулилась,
А з очей кап-кап слізки
І . . . вродились з них квітки . . .

Ф. Р.

74 ВЕСНА ІДЕ.

Слова: П. Капельгородський.
Муз.: М. О. Гайворонський.

Помірно

mf Та цеж вес - на, бо та - є сніг, ди - вись: стру - мок з го - ри по - біг. Шу -

мить ро - да, ла - ма - є все, ве - сна і - де! Те - пло не - се!

2. Шумить, гуде веселий гай
І гомонить: Вставай, вставай!
Ростане сніг, зима мине,
Земля кругом цвісти почне.

3. Дітей малих веселий рій
Посуне з хат на луг мершій.
Радіє все, співає все,—
Весна іде, тепло несе!

